३१॥ देव° तत्र पुनर्यज्ञे तद्दक्षिणात्वेन दद्यात् य°स्मिन्प्रयोगे दा°त्स्यात् कृत्स्नां क्रतुदक्षिणामित्यर्थः । एतत्सोमदाहनिमित्तं सत्त्रेऽपि भवति । दानं प्रायश्चित्तसंयोगात् ॥३२॥ देव° अतः सत्त्रेऽपि नैमित्तिकं दानं भवतीति पूर्वः पक्षः । सिद्धान्तमाह · न वादक्षिणत्वात् ॥३३॥ न वा दानं प्रवर्तते अदक्षिणानि हि सत्त्राणीति (१२.१.८) । तस्य त्वङ्गः पुनराहारः ॥३४॥ देव° सत्त्रेऽपि । ब्रह्मा प्रायश्चित्तानि जुहुयादनादिष्टानि ॥३५॥ यान्यनादिष्टनिमित्तानि यथा यदि दीक्षासु किंचिदापद्येतेति (१२.६.१.७) तन्निमित्ताविशेषे आदिष्टानि ब्रह्मा जुहोति · एवं हि श्रूयते (°३८) ता ब्रह्मैव जुहुयादिति व्याहृत्यङ्गीकरणेन स्त्रीलिङ्गबहुवचनान्तता · तथा यद्यृक्तो भूरिति चतुर्गृहीतमाज्यं गृह्णीत्येवमादि (११.५.८.६) महाव्याहृतीरेव प्रकृत्य श्रूयते (°८) यदेव त्रय्यै विद्यायै शुक्रं तेन ब्रह्मत्वमिति । ब्रह्मा विलिष्टꣳ संदधातीति श्रुतेः ॥३६॥ विलिष्टं दुरिष्टं यत् तद्ब्रह्मा संदधाति · यद्वै यज्ञस्य दुरिष्टं तद्ब्रह्मा संदधातीति श्रुतिः । देव° शाखान्तरे । त्रिवेदसंयोगाच्च ॥३७॥ अपि च वेद[त्रय]विहितकर्मसंयोगो ब्रह्मण एवेति ॥ ॥ चतुर्दशी कण्डिका ॥१४॥ ॥

इत्युपाध्यायकर्कविरचिते कात्यायनसूत्रभाष्ये पञ्चविंशोऽध्यायः ॥

इति कात्यायनसूत्रे पञ्चविंशोऽध्यायः ॥२५॥ ॥

आधानादीनि पितृमेधान्तानि कर्माण्यभिधाय वेदान्तरविहितान्येकाहादीन्युक्त्वा तेषामेव यानि नैमित्तिकान्यङ्गानि भिन्ने [जुहोती]त्येवमादीनि यानि च नैमित्तिकान्येव पुरुषार्थरूपाणि क्षामवत्यादीनि तान्यप्यभिहितानि । इदानीमवसरप्राप्तः प्रवर्ग्योऽनुविधेयः · तद्[र्थमिदमा]रभ्यते · दीक्षासु महावीरान्सम्भरति ॥१॥ महावीरान्करोतीत्यर्थः । देव° अनेकदीक्षापक्षे यस्मिन्नहनीक्षा भवति एकदीक्षापक्षे च दीक्षितोऽयं ब्राह्मण इति प्रैषानन्तरम् प्रागस्तमयात् महावीरसम्भरणं श्रपणान्तं कृत्वा आ पाकादुद्धरणं प्रातः कर्तव्यम् · महावीरग्रहणं पिन्वनरौहिणकपालानामप्युपलक्षणम् । अन्तःपात्यदेशे सम्भारान्निदधाति मृदं वल्मीकवपां वराहविहतं पूतीकानन्नापयो गवेधुकाः कृष्णाजिनमग्निं चोत्त-